

ЗАПИСНИК ПОВОДОМ РЕГУЛИСАЊА ИНВАЛИДНИНЕ СОФИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ ИЗ 1951.

Светозар Тоза Крстић је, афирмисани друштвено-политички радник, народни посланик, иначе Сергијев друг и пријатељ од раних школских дана. Био је испрва симпатизер борбеног покрета, а Сергије је са њим четири године седео у истој гимназијској клупи. Интензивно су друговали „у периоду студентских акција и демонстрација“, ⁷⁷² у којима су заједно учествовали.

У писаној Изјави Вукоја Божовића, учитеља у пензији, из Придворице, датог 21. XI 1986, забележено је сећање: да је Сергије Димитријевић окупљао

⁷⁷² Др Сергије Димитријевић, *Партија и СКОЈ у Лесковцу од 1931-1934* (Сепарат из „Лесковачког зборника“ IX), Лесковац, 1969, стр. 23.

Тозу Крстића, Блашка Миленковића и друге симпатизере и скојевце и говорио им о Совјетском Савезу...⁷⁷³

Posl.br. R -5490/51

Z A P I S N I K

Sastavljen pred Drugim sreskim sudom za grad Beograd, dana 18-XII-1951 god., po predmetu regulisanja invalide Sofije udeve Milana Dimitrijevice, biv. dentiste iz Leskovca.

U suda prisutni:
Sudija, Dušan Nikčević,
Zapisničar, Jelena Bejić.

Pred sudem je svjedok Svetozar Arstić, sudija Vrhovnog suda NRK iz Beograda, na stanem u ul. bulevar Crvene Armije br. 40, poznat po Partizanskoj spomenici br. 907/46, star 43 g., nesredan, upozeren na dužnost kazivanja istine, izjavi:

rek. Milana Dimitrijevića biv. dentiste iz Leskovca poznajem kao komunistu i naprednog čoveka još od pre rata, jer sam sa njim saradjivao. On se je borio svim sredstvima protiv kapitalističkog peretka u biv. Jugoslaviji radi čega je više puta bio hapšen i kažnjavan. U prvim danima okupacije 1941 god. licno mi je poznato jer sam ga posetivao kao njegov bliski drug, da se Dimitrijević odlikovao protiv fašističke okupacije i moralne i materijalne pomagao NO u Leskovcu. Preko mene i ostalih drugih data je česte novčane priloge i odeću kao i sanitetski materijal za leskovački partizanski sused koji se pećes fermirali u plazni Ankavici. Zbog ove saradnje sa rukovodiocima NOR u Leskovcu Dimitrijević je uhapšen juna meseca 1941 g. i oteran u specijalnu policiju u Beogradu. U policiji je tučen i zlostavljan a posle toga oteran u leger na Banjici gde je septembra 1941 g. od strane okupatora bio streljan. Preko drugova saznao sam da se pek. Dimitrijević u zatvoru primerno držao.

Svet. Arstie s.r.

Overavaju:

Zapisničar

J. Bojićić s.r.

/M.P./

Sudiya.

D. Nikčevic s.r.

На ње овај претпис веран својој аргументацији,
је поднет на свом Обору, такарпа,
7644.3-04 ТВРИН и ОВЕРБА
Водар NO IV р.
1746.15.11.15
Водар
Обор и премоа,
М. Могоревеж.

Крстић, као судија Врховног суда НРС, сведочи о добром познавању Милана Н. Димитријевића, са којим је у Лесковцу непосредно сарађивао у пар-

773 „Причао нам је о колективизацији, о животу на селу, у колхозима, потом о ком-
бајнима, тракторима... Говорио нам је да је тамо успостављена радничка власт (...) да
народ гради, уздиже и развија своју земљу, о новој организацији и политици“.

Према поменутој Изјави В. Божовића: Сергије Димитријевић је одржао предавање о предратној партијској активности у Вучју... – Н. Цветковић, Записи о Сергију Димитријевићу, Лесковац, Народни музеј, 1997, стр. 237. и 240.

тијско-политичким пословима. „Он се борио свим средствима против капиталистичког поретка у бившој Југославији, ради чега је више пута био хапшен и кажњаван.“ Ово сведочење је у знатној мери допринело да Софија благовремено добије инвалиднину.